

نکته به نکته

در انتظار جذابیت

«گل خوردن» اولین و کلیدی ترین اولویت تیم ملی در جام جهانی بود. در نبرد با تیم های بزرگ و پرستاره ای مثل پرتغال و اسپانیا، این فلسفه پذیرفتنی به نظر می رسید اما طبیعتا در جام ملت های آسیا، توقع کاملا متفاوتی از تیم ملی وجود خواهد داشت. صدر نشین رکینگ فیفا در منطقه آسیا، باید مقابل تیم های این قاره کمی شجاعانه تر فوتبال بازی کند. این بار به جای گل نخوردن، ایران باید به هر قیمتی به دنبال گل زدن باشد و هجوم بردن به طرف دروازه حریف را به جای دفاع فشرده در زمین خودی انتخاب کند. در دقایقی از نیمه دوم دیدار دوستانه با ازبکستان، تیم ملی نشان داد که قدرت تحت فشار قرار دادن خط دفاعی حریف و شرکت در حمله بانفرت پر شمار را دارد.

همه چیز به کی روش بستگی دارد

تیم ملی در جام جهانی، «بزار» لازم را برای پیاده کردن فوتبال رو به جلونداشت اما برای شرکت در تورنمنتی در سطح جام ملت ها، همه ابزار ارائه فوتبال هجومی در تیم دیده می شوند علی قلی زاده در لحظاتی از جدال تدارکاتی با ازبک ها، ثابت کرد که استعداد فوق العاده ای در دریبل زدن دارد و همانند روزهای درخشان علی کریمی در تیم ملی، می تواند در فاز هجومی برای تیم کی روش برتری عددی به وجود بیاورد. اشکان دژآگه و علیرضا جهانبخش در دقایقی از بازی امیدوار کننده نشان دادند و سامان قدوس با چند حرکت ویژه در زمین، توانایی اش در خلق موقعیت های گل زنی را به رخ حریف کشید. بدون تردید کلوهرضایی، کریم انصاری فرد و سایر ستاره های ایران در خط حمله، از قدرت لازم برای ضربه زدن به همه مدافعان آسیایی برخوردار هستند. نحوه استفاده از این ابزار کار آمد و چگونگی بازی گرفتن از آنها امسا تنها به کارلوس کی روش بستگی خواهد داشت.

دارد. بر اساس اعلام فتاحی، اگر هواداران میزبان نتوانند سکوها را پر کنند، در فاصله یک ساعت به شروع بازی طرفداران مهمان به این سکوها راه داده می شوند. این جمله به تنهایی، میزان ناآشنایی مدیران سازمان لیگ با شرایط خاص شهر آورد را به نمایش می گذارد. چرا که حتی در فاصله یک ساعت به شروع بازی نیز، هواداران همچنان در حال تردد به آزادی هستند و از طرفی، تماشاگران تیم مهمان نمی توانند به امید عدم حضور هواداران میزبان، خودشان را در ساعات پایانی به آزادی برسانند. تردیدی وجود ندارد که این طرح، درگیری ها در گیت های ورودی آزادی را به اوج خواهد رساند و بسیاری از تماشاگرها را پشت درهای بسته قرار خواهد داد. این احتمال را نیز نباید نادیده گرفت که تماشاگران مهمان، خودشان را در قامت هواداران میزبان به روی سکوها برسانند و این سکوها را به تسخیر در بیاورند. قبل از سپردن بخش اعظم سکوهای آزادی به تیم میزبان، سازمان لیگ باید قدرت تفکیک هوادار ها و قابلیت بلیت فروشی بر اساس شماره صندلی را داشته باشد. در غیر این صورت جدا کردن تماشاگران از هم با در صدهای از پیش تعیین شده، هرگز به شکل ایده آل به مرحله اجرا نمی رسد.

نبود تذا در اطراف ورزشگاه آزادی، به سادگی هر چه تمام تر بازار سیاه بلیت شکل بگیرد. بر اساس آمار اینترنتی، نیمی از بلیت ها به استقلالی ها و نیمی دیگر از بلیت ها به هواداران پرسپولیس تعلق گرفته بودند اما در تصاویر هوایی منتشر شده از ورزشگاه آزادی، مشخص می شد که پرسپولیسی ها بخشی از بلیت های هواداران رقیب رانیز خریداری کرده اند. با این روند حیرت آور، در بخش استقلالی ورزشگاه سکوهای خالی زیادی به چشم می خورد و در بخش دیگر، بیشتر از ظرفیت صندلی ها و حتی راهرو ها، تماشاگر نشسته بود. سازمان لیگ در تجربه بلیت فروشی اینترنتی شهر آورد «شکست» خورد اما قبل از اصلاح این طرح تلاش دوباره برای نظم بخشیدن به آن، حالا نوبت به اجرای یک نقشه جدید

توسط این نهاد رسیده است. احتمال آن که این خواب تازه تعبیر خوبی داشته باشد، بسیار بسیار کم به نظر می رسد. در صورت اجرای این طرح، تنها هشت هزار پرسپولیسی در داریی رفت و هشت هزار استقلالی در داریی برگشت حضور خواهند داشت. طبیعتا هجوم طرفداران هر دو باشگاه برای حضور روی سکوها بیشتر از این عدد خواهد شد و هنوز معلوم نیست سازمان لیگ چه برنامه ای برای هواداران سرگردان پشت درهای آزادی

قانون «۹۰-۱۰» احساس نمی کنند. آنها ۶۵ درصد سکوهای سن سیرو را به تیم میزبان و ۳۵ درصد باقی مانده را به مهمان می سپارند. با این تصمیم، هم جو غالب ورزشگاه در اختیار میزبان قرار می گیرند و هم تماشاگران تیم روبه رو می توانند طرح های موزاییکی مدنظرشان را پیاده کنند و به اندازه کافی نیز از بازی سهم داشته باشند. بدون تردید اگر باشگاه هایی مثل رئال مادرید و بارسلونانیز در یک شهر قرار داشتند و از یک استادیوم استفاده می کردند، در صد تماشاگران دو تیم در هر کلاسیکو ارباطلی به اعداد ۹۰ و ۱۰ پیدامی کرد. حتی اگر این اتفاق نیز رخ می داد، نظم و امنیت استادیوم های اروپایی با نمونه های ایرانی قابل مقایسه نبود.

بلیت فروشی اینترنتی قرار بود «دوران تازه» ای را برای فوتبال ایران رقم بزند و لیگ برتر را به سطحی مدرن تر از همیشه ببرد اما سرانجام اجرای این طرح توسط سازمان لیگ و باشگاه ها چه بود؟ این نقشه، در داریی چقدر موفق از آب درآمد؟ روی اینترنت، تمامی بلیت های مربوط به داریی پایتخت فروخته می شدند و دیگر هیچ هواداری نمی توانست با حضور در گیشه برای بازی بلیت تهیه کند. با این وجود خبری از سیستم احراز هویت

این است که انتظارها از تیم میزبان کمی بیشتر می شود و این تیم احتمالا حملات بیشتری را به طرف دروازه مهمان انجام خواهد داد. البته که در بزرگ ترین شهر آوردهای کره زمین، درصد قانونی تماشاگر های میزبان و مهمان رعایت می شود اما نباید فراموش کرد که تیم های حاضر در این داریی ها، صاحب «استادیوم مشترک» نیستند. میلان و اینتر به عنوان بزرگ ترین باشگاه هایی که در دنیا صاحب ورزشگاه مشترک هستند، دلیلی برای رعایت

زیادی در مورد زیرساخت های سخت افزاری و نرم افزاری لازم برای انجام چنین تقسیمی در ورزشگاه وجود دارد. چرا که در این یک مورد خاص، خواستن الزامابه معنای توانستن نیست! تصور اینکه تغییر سهم میزبان و مهمان، داریی پایتخت را با بهترین داریی های دنیا هم تراز می کند، بسیار ساده لوحانه خواهد بود. واضح است که سطح فنی دو تیم و سطح کیفیت مسابقه، تغییر چندانی نخواهد کرد. آن چه با این طرح تازه اتفاق می افتد،

میزبان و مهمان، در داریی تهران همیشه عبارت هایی تشریفاتی بوده اند اما حالا به نظر می رسد سازمان لیگ تصمیم دارد بار معنایی واقعی را به این واژه ها برگرداند. در داریی شماره ۸۸، ۹۰ درصد سکوهای آزادی در اختیار هواداران استقلال قرار می گیرند و ۱۰ درصد باقی مانده به هواداران پرسپولیس سپرده می شود. در فاصله ای نه چندان زیاد با برگزاری این مسابقه، تردیدهای

آرباطاری

همراه بانک

شعب دیجیتال

همراه پرداخت

بانک ایران زمین بانک دیجیتال